

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 24. Varia scripta contra censuram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

episcopo inscriptam, in qua accusatio- Sæcul. XVI.
num capita, quæ ipsis Lovanienses A.C. 1587..
Doctores objecerant, falso sibi impu-
tari asserunt, jactitantes, quod propo-
sitiones illæ censuris notatæ ad fini-
strum sensum detortæ fuerint: denique
die vigesima Martii Collegii Rector ad
eundem Præsulem Lessii apologiam
transmisit, quæ a Jesuitis Romæ di-
scussa, atque approbata fuerat, ubi e-
tiam idem Lessius quasdam adjecerat
annotationes in Duacensem cenitram:
porro ibidem Rector coram Archiepi-
scopo, quod ambæ facultates perpe-
ram Jesuitarum sensum intellexerint,
querebatur, quinimo asserere audebat,
quod nequidem statum quæstionis asse-
cutæ fuerint: dein Archiepiscopum ro-
gabat, quatenus interposita auctoritate
sua utramque Academiam eo adige-
ret, ut præsentibus Gandavensi, ac Mid-
delburgensi Episcopis, necnon veteris
Scholæ Doctoribus juxta ejus arbitrium
seligendis amica disputatio haberetur:
cum vero ejusmodi petitio in novæ
Scholæ injuriam redundant, hoc col-
loquium nullatenus fuit institutum.

§. XXIV.

Varia scripta contra censuram.

Interea diversa subinde scripta divulga- Hist. contro-
bantur, quæ tamen nonnisi ad fo- de aux. l. 5.
venda c. 7. p. 17.
L. I. 4

Sæcul. XVI. venda dissidia conducebant, ac præpri.
A.C. 1587. mis Jacobus Tanzelius Ecclesiæ Col.
legiatæ Cortracensis ad sanctam Mariam
Decanus, & Lovaniensis Universitatis
Licentiatus die vigesima secunda Apri.
lis scriptum quoddam edidit: insuper a.
liud quoque die undecima Maji Midel.
burgensi Episcopo inscriptum eruditus
ille Dogmaticus Thomas Stapletonus
Theologicæ Facultatis Duacensis Doctor
concinnabat, in quo querebatur, in vul.
gus spargi, quod ipse hanc censuram
approbasset, cum tamen is ceteris prior
fese eidem opposuisset. Denique ter.
tium scriptum complectebatur epistolam
Petri Simonis Tileti, qui anno Christi
millesimo quingentesimo octogesimo
tertio Rithovio in Ypresi Episcopatu
succedens fatebatur, quod Facultatis
judicio in sui Metropolitani obsequium
quidem subscripserit, doctrinam tamen
hisce censuris oppositam nequaquam
veluti hæreticam, Pelagianam, & fal.
sam notarit, imo nequidem illam dam.
naverit, cum circa hasce quæstiones
sententiam pronuntiandi auctoritatem
sacræ Sedi reliquerit: ad hæc Mogun.
tina, Trevirensis, atque Ingolstadien.
sis Universitates Lessii doctrinæ suffra.
gabantur, ac censuram carpebant, &
quidem Moguntina die prima Maji suam
proferens sententiam ita afferebat: do.
ctrina

„Strina a Lovaniensibus Doctoribus damnata, spectatis Jesuitarum explicationibus ab omni hæresi, errorisque suspicione exempta est, quamvis opiniones contrarias adhuc probabiles esse censemus., Trevirensis Universitas censebat, quod propositiones tam in censuris contentæ, quam a Jesuitis Professoribus prolatæ in Scholis probabiliter propugnari valerent. Denique Ingolstadiensis Academia totam quæstionem ad sex revocat propositiones, quibus se favere declarat.

§. XXV.

Nuntius Coloniensis ad terminandam hanc litem a Papa missus.

Cum interim ejusmodi scriptis dissidentiorum flammæ adeo non extinqueantur, ut potius indies magis accendi viderentur, supremus Jesuitarum Moderator Papam sollicitabat, ut is disputationis æstum sua auctoritate sedare satageret, quam in rem pariter ad eundem Pontificem Doctorum censuram, & Lessii apologiam unacum libello supplici per Bellarminum confecto transmisit: igitur Sixtus V. cum ipsem et celeberrimus esset Theologus, vix perceptis propositionibus, quas Lovaniensis, & Duacensis Universitates damnaverant, mox illas in publico Purpuratorum Senatu hanc in rem coacto præ-

L 1 5

legi

Sæcul. XVI.

A.C. 1587.